

Az EU-alapelvek és a szakrális alapú alkotmány alapelvei

Bevezetés

Minden népcsoport azt a helyet választotta fizikai életteréül, amely kultúrájának leginkább megfelelt. Így jött létre a természetes, ökológiai - ökonómiai harmónia. Ez alakította a teljessé vált (lelki-szellemi-fizikai) életterét tulajdonló és birtokló népcsoportot kultúrájával közvetített, közös értékrendű nemzetté.

Az így működő rendszerben az egyes **nemzetek természetes kapcsolatot alakítottak ki egymással**, mindenek előtt szomszédakkal, de bevonták ebbe az egyetemes kapcsolatrendszerbe földrészüket és az egész emberiséget.

Ez a kapcsolat részben - de csak részben - **anyagi** jellegű volt, vagyis arra szolgált, hogy egy nemzet azokat a saját előállítású termékeket, amelyek nagyobb mértékben álltak rendelkezésre, mint az azzal szemben jelentkező saját igény, el tudja cserélni olyanokra, amelyek - természeti környezete vagy kultúrája miatt - saját országában nem állítható elő. Ezzel kialakult egy természetes - de **egy összetett kapcsolatrendszer részeként működő - munkamegosztás.**

A nemzetek közötti kapcsolat másik része **a szellemi és lelki** (anyagtalan) értékek cseréjét jelentette. Ezzel vált lehetővé, hogy **egy nemzet ingénuma (tehetsége, szellemi értéke, értékalkotó egyénisége) ne csak önmagát, hanem az egész emberiséget szolgálja.**

Az így, **szerves egységként működő emberi társadalom** a természetes harmónia mindhárom elemében (lélek, szellem és anyag) **egyenletesen fejlődött.** Ezt a fejlődést az biztosította, hogy **a mindenkori lehetőségeken túlmutatott az emberek igény szintje.** Az, hogy az igények egy része nem volt kielégíthető az adott kor lehetőségeivel, arra ösztönözte az emberiséget, hogy ismerettárát - és ezen keresztül a lehetőségeket - folyamatosan bővítse.

Ameddig a lélek-, a szellem (vagyis az anyagtalan világ) és az anyagi világ egyenletesen és egymást erősítve (a teljes Tudás egységében) fejlődött, az emberiség természetes módon élt abban a **társadalmi és gazdasági rendszerben, amely mindenki számára meghatározta kötelezettségét és biztosította teljesítésének feltételeit**, ami következményeként **egyre több igény vált kielégíthetővé.**

Az emberiség fejlődésében **az anyagtalan és anyagi harmónia** (a mítosz és a logosz, más szóval az értelem és az érzelem egysége) akkor bomlott meg, amikor **egyes személyek, népcsoportok saját igényeiket fölémelték az adott kor egyenletes fejlődést biztosító lehetőségeinek, vagyis kiváltságokat határoztak meg önmaguk számára.** Azért, hogy kiváltságuknak megfelelő igényeiket ki tudják elégíteni, **meg kellett fosztaniuk minden más embert attól, hogy kötelezettségük teljesítésével arányos, az egyenletes fejlődés által biztosított igényeik kielégíthetők legyenek.** Ezt csak erőszakkal lehetett elérni, mivel ez a többséget természetes jogaitól fosztotta meg. Így alakult ki **a kiváltságosok és a kirekesztettek** csoportjának egymással szembekerülése, **az emberiség szerves egységének megbomlása.**

És ekkor tette meg az emberiség **az első lépést** azon az úton, ami **a globalizmusban megtestesülő embertelenségig vezetett.** Ez a lépés pedig az volt, amikor **az ember** az addig életfeltételeinek megteremtésére szolgáló eszközt, **a vadászó fegyvert** nem a táplálékot adó állatok, hanem a kirekesztettnek minősített **embertársai ellen fordította.**

A kiváltságosok hatalmuk megőrzésére a fegyver mellett **a teljes** (lelki-, szellemi- és anyagi) **kiszolgáltatottságot használják fel**, kiterjesztve a terrorizmus eszköztárát.

Ezzel **az emberiség letért** a - természeti törvények rendszerének is mondható - **Isteni Szabályrendszer** követéséről, ami azt kívánta, hogy **minden ismeretanyag a harmonikus fejlődés eszköze legyen**, és rátért az anyag-vezérelte **természetjogi** útra, ami **diszharmóniát eredményezett** azzal, hogy **mindent az anyagi lehetőségeknek rendelt alá.** Miután alapvetően **értékrend váltásról** volt szó, mindenek előtt érintette ez a változás a mindennek alapjául szolgáló alkotmányokat és alaptörvényeket, amelyek egy ország más országokhoz való viszonyát és belső életének alapelveit fogalmazta meg.

A diktatúra érvényesítésének **módszerei** különbözőek voltak a történelem során, de mindegyik **az igények és lehetőségek egyenlőtlenségének manipulációján alapult.**

Legújabb kori történelmünkben **a szocializmus meggátolta, hogy az igényeknek megfelelően fejlődjenek a lehetőségek,** miután a kielégítetlen természetes igényekkel a lehetőségek fejlődését is gátolta. A jelenleg pusztító **kapitalizmus** (aminek már semmi köze a nevét adó, az életet, a létet, a szabadságjogokat biztosító „fej” dominanciájához) **az igények fejlődését irreálisan megnöveli a kiváltságossá válás lehetőségeinek ígéréssel.** Ez az ígélet nem elérhető feltételeken alapszik, ezért ugyanazt eredményezi, mint a szocializmus: állandósul (sőt növekszik) a kielégítetlen igények mennyisége.

Azt, hogy **a két** - látszólag egymással antagonisztikus ellentétben álló¹ - **eszmrendszer azonos töről fakad,** az bizonyítja, hogy **a lehetőségek növelésének mértéke és elosztása** mindkét rendszerben **a kiváltságosok kezében van,** és az összhang nélküliség (diszharmonia) folyamatosságát mindkét rendszer **a kiszolgáltatottak kielégítetlen igényeinek állandósulásával** éri el.

Az Európai Unió - és különösen a megbukott Alkotmány és az ennek alapján készített (ugyancsak megbukott) Lisszaboni Szerződés – **az összhang-hiány véglegesülését célozza** azzal, hogy **világszerte (globálisan) manipulálhatóvá teszi a kielégítetlen igényekkel - a lehetőségek összevonásán (koncentrálásán) keresztül - az embereket.**

Ezzel **a természetjogon alapuló** - voltaképpen **materialista - szemlélettel áll szemben az Isteni Szabályrendszert követő természetes kapcsolatokra** épülő rendszer.

Míg **az Isteni Szabályrendszer** az öröktől fogva létező, a teljes harmóniát biztosító, **szakrális értékrend** alkotmányként követését határozza meg² (időszakokra vonatkozó, a mindenkori ismeretanyagnak megfelelő **alaptörvényekkel**³ értelmezve), addig **a természetjogi alpnormarendszer** a materialista szemléletből adódóan az anyag által vezérelt **összhang nélküliség (diszharmonia) előidézője és kiszolgálója.**

[A két rendszer számos elemében hasonlóságot mutat, „csak” a lényegben és a gyakorlati következményekben tér el. A különbség annyi a kettő között, mint az arisztotelészi, formál-logikára alapuló szillogizmus - amely rendszerszinten bármilyen számú premissza esetén is legalább két konklúziót igazol - az Aquinói Szent Tamás „transzcendentális” premisszájával (ezt nevezik másutt „intuíciónak”) kiegészített szillogizmustól, amely egyértelmű konklúziót határoz meg.]

Röviden a két rendszer közötti különbség a következőkben foglalható össze:

Integrálás (összevonás) áll szemben a természetes **koordinálással** (összehangolással).

A kereslet és kínálat **diszharmoniója** áll szemben az igények és lehetőségek **harmóniójával.**

A kiváltság - kiszolgáltatottság **diktatúrája** áll szemben az azonos feltételekkel gyakorolt kötelezettségek teljesítésén alapuló jogok gyakorlásának **demokráciájával.**

Az ember **anyagi,** kozmopolita (gyökértelen világpolgár) falanszter-fogaskerek (árú) minősítése áll szemben az ember lelki-, szellemi- és anyagi egységéből eredő **ingéniumként (tehetsége, szellemi értéke, értékalkotó egyéniségeként)** való értelmezésével.

Vagyis **a nemzeti sajátosságok üres** - rezervátumi - **színfoltként** kezelése áll szemben **a nemzetek természetes élettereinek** tiszteletben tartásával.

Az Alkotmányról

Nyilvánvaló, hogy a **Teremtő (Alkotó) akaratának (Alkotmányának) érvényesítése létérdeke az emberiségnek.**

A társadalmi együttélés rendszere a Föld egészére vonatkozóan ugyanazon alapon áll. Ez az alap biztosítja, hogy az Alkotás az Alkotó (Teremtő) szándéka szerinti célt szolgálva fejlődjön, amit a működést meghatározó Alkotmány foglal magában.

Ez a cél a különböző közösségek (családok, települések, országok, földrészek) **összehangolt fejlődése a szabadság érvényesülésével, amelyet** - a fejlődés folyamatosságát (atyai eleink hagyományát) a minden teremtményre minden teremtmény által gyakorolt együvé-tartozás nyitottságával - **a szeretet biztosít.**

Ennek megfelelően **az Alkotmány a közösség (Földrész, állam) és az azon élő emberek szabadságát jelenti,** biztosítva annak tulajdon- és birtokszerzési, valamint jogi feltételeit, továbbá kötelezővé téve annak megvédését.

A Teremtő (Alkotó) az anyagi világ akarata szerinti uralásának és formálásának gondolkodási módját (paradigmáját) a Szent Koronával adta át az embernek.

A különböző nemzetek kultúráinak összehangolt érvényesüléseként **természeti és életfeltétel-biztosítási** (ökológiai és ökonómiai) **egységet alkotó területen élő emberek érdekközössége, az állam** akkor működik a Teremtő célja szerint, ha társadalmi kapcsolatrendszerének alapjaként elfogadja és alkalmazza az Alkotmányt.

Egy-egy államban érvényesülő gondolkodási mód alapját tehát akkor lehet az állam Alkotmányának tekinteni, ha az **az Alkotó céljával való azonosulást fejezi ki az adott közösség hagyományainak folyamatosságában.**

Ugyanígy **egy Földrészen** érvényesülő gondolkodási módot akkor lehet a Földrész Alkotmányának tekinteni, ha az **az Alkotó céljával való azonosulást fejezi ki az adott Földrész hagyományainak folyamatosságában.**

Ezért minden állam és minden Földrész Alkotmányossága arra a hagyományra élül, amely az Alkotó céljával azonos, ezért nem történelmi, hanem gondolkodási mód (paradigma) szerinti folyamatosságot jelent az Alkotmány jogfolytonossága.

Az a tény, hogy a Teremtő (Alkotó) célját a magyarság őrizte meg a Szent Korona örökségében, azt jelenti, hogy az Istenszülő feladatából részesültünk azzal, hogy a Szent Korona Értékrenddel megteremtett állammal mintát adjuk az emberiségnek az emberi életre. (Magyar Küldetés)”⁴

I. fejezet

Függetlenségvesztés - örök szabadság

1. szakasz

Függetlenségvesztés

A Lisszaboni Szerződés megszünteti a tagállamok önálló értékrendjének és ennek megfelelően önálló érdekeinek a többi állammal szemben, kölcsönösen alkalmazható érvényesülését. **Megszűnik minden ország - így Magyarország is - alkotmányos államnak lenni.**

A Lisszaboni Szerződés a tagországok alkotmánya fölé helyezi önmagát az alábbiak szerint:

1. A négy liberális alapelv [EUM 26. cikk. (2)⁵]

Az EU (és ezt a Lisszaboni Szerződés is megerősíti) a globalizmus diktatúrájának alapelveit közvetíti a négy liberális alapelv következetes érvényesítésével és ezzel éri el gyarmatosító célját:

- a. A tőke szabad áramlása
- b. Az árú szabad áramlása
- c. A szolgáltatás szabad áramlása
- d. A személyek szabad áramlása (letelepedés szabadsága)

2. A Lisszaboni Szerződés a jogrendszerrel és a jogalkalmazással kapcsolatban az alábbiakat **veszi el a tagállamoktól:**

a. **Önálló jogalkotás** (EUM 288 – 292 cikk⁶)

A minden típusában kötelező érvényű, egységes jogrendszer megszünteti az egyes nemzetek és országok hagyományos - és a nemzet érdekeit védő - normarendszerének jogi érvényesülését. Ezzel gyakorlatilag **elveszíti jelentőségét a tagországok törvényhozása.**

A tagországok képviselői elérték a tárgyalások során, hogy **a tagállamok teljes jogalkotási függetlenségét elvevő** és ezért minden tagországban felháborodást keltő EUA I-6 cikk⁷ kikerüljön a Lisszaboni Szerződésből, de benne maradt az I-12. cikk (Lisszaboni Szerződésbeli száma: EUM 2. cikk⁸), amely nem az I-6. cikk durvaságával, hanem **kitöltő szövegekbe ágyazva ugyanezt rendeli el.**

Ugyanez a cikk megtiltja a tagállamoknak, hogy a legfontosabb kérdésekben jogharmonizációval létrehozzanak saját környezetükben egy természetes érdekközösséget. („**Az Unió e területekre vonatkozó, a Szerződésben meghatározott rendelkezések alapján elfogadott kötelező erejű jogi aktusai nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.**” – EUM 2. cikk (5) bekezdés második albekezdés) Ezzel a **Kárpát medence természetes szerves egységét (ökonómiai és ökológiai összhangját) megakadályozza érvényesülni – vagyis**

a Lisszaboni Szerződés a második (gazdasági) Trianont jelenti a Kárpát medence nemzeti számára.

Ugyanakkor „hozott jog alapján” megengedi a 2004. előtti tagállamoknak a „Régióális unió” fenntartását (EUM 350. cikk⁹).

b. Közigazgatás (EUM 3. cikk¹⁰)

Ez az intézkedés **a tagországok saját hatásköréből kiveszi mindazokat az eszközöket, amelyekkel a tagállam saját polgárai jogainak és kötelezettségeinek összhangját biztosítani tudná, és az állam saját polgárainak érdekeit kifejezésre juttatná.**

c. Igazságszolgáltatás (EUSZ 19.¹¹, EUM 86¹² cikkek)

Mivel a „belső piac” magában foglalja a tagállamokon belüli minden tevékenységet, a tagállamok igazságszolgáltatása nem csak idegen érdeket érvényesítő jogszabályok szerint kényszerül eljárni, de még a bűnüldözés és az igazságszolgáltatás terén is állandó „felügyelet” alatt áll, ami azt jelenti a gyakorlatban, hogy az Európai Ügyészség és az Európai Bíróság bármikor, bármilyen ügyet saját hatáskörébe vonhat, vagyis **megszűnik a tagországok önálló igazságszolgáltatása.**

3. A Lisszaboni Szerződés hatása Magyarországra

A Lisszaboni Szerződés legfontosabb (fundamentális) következménye, amely miatt számunkra elfogadhatatlan, az, hogy

a külügy, a hadügy, valamint a kereskedelmi és monetáris ügyek integrálásával („hatáskör-átadásával”) Magyarország (miként a többi tagország) gyakorlatilag megszűnik.

Magyarország ugyanabba – vagy rosszabb - helyzetbe kerül, mint az Osztrák-Magyar Monarchia idején az 1867-es kiegyezést követően. (Ismerjük ennek az I. világháborúba és Trianonba torkolló következményét.)

Ezeknek a következményeknek, illetve ezek eszközeinek – számunkra ugyancsak elfogadhatatlan – járuléka az alábbiak:

a. Az EU-val azonos jogállású (önálló jogi személyiségű) **az Európai Központi Bank** (EUM 282. cikk¹³ (3)), sőt, **az EU-t ténylegesen ez a szervezet irányítja.** Ezzel **az értékek érdekképviselete fölé emelkedik egy** – gyakorlatilag természetes alap nélküli (virtuális) – **értékjel-érdekképviselet.**

b. A természetes – területi és nemzeti alapon álló – érdeksorrendiség érvényesülését megtiltva **a háttérhatalom érdekprioritását erőlteti minden tagállamra** (EUM 106. cikk¹⁴).

c. A „letelepedési” jog az EU-tagországok állampolgárai számára közösségi jogot jelent, míg a „harmadik országokban” élők számára személyhez kötött jogként érvényesíthető (EUM 49. cikk¹⁵). Ez **a magyarság számára a természetes együvértartozás gyakorlásának megfiúsulását, a nem magyaroknak adott lehetőséggel a kozmopolitizmus származási vonatkozásban is megnyilatkozó kiteljesedését jelenti.**

d. A Lisszaboni Szerződésben Németország - az NDK-val történt egyesülésre hivatkozva – **olyan kérdésekben élvez mentességet, amelyek – ugyanazon okok alapján – a 2004-ben belépő országokat is megilletnék** (EUM 107. cikk (2) c.)¹⁶, ugyanakkor **az ezeket az országokat sújtó hátrányok** (támogatás csökkentés – ld. mezőgazdasági kvóta¹⁷ -, Magyarország és a Trianonnal elszakított utóállamok közötti jogharmonizáció tilalma - EUM 2. cikk (5) bekezdés második albekezdés, 7. jegyzet) **Németországot még arányosan sem terhelik.**

e. Az esélyegyenlőtlenség garanciái, a védzáradékok [EUM 114. cikk (10) bekezdés]¹⁸ és **védintézkedések** (EUM 66. cikk¹⁹) arra szolgálnak, hogy a diktatúra kialakítson egy országonkénti helytartói hálózatot, akik arra ügyelnek, hogy **a „közös érdek”** (vagy az „egyenlőbb” tagországok érdekei) **minden körülmények között érvényesüljenek**, ha kell, a tagország érdekeivel szemben is.

f. A „taktikai” fogások a megtévesztést, az utólagos értelmezést szolgálják. Ezek közül kiemelkedő **a definíciók hiánya és a piacgazdaság jellegének** – szociális (EUSZ 3. cikk (3) bekezdés²⁰), vagy a szabad versenyen alapuló nyitott (EUM 119. cikk²¹) - **eltérő meghatározása.**

Ezzel **az EU elveszi (integrálja) a tagországok függetlenségét**, hiszen a szuverenitás legfőbb elemeitől, **a nemzet érdekeinek a külkapcsolatokon keresztül érvényesített védelmétől, a belső**

intézményrendszert (benne a gazdaságirányítást) természetes szabályozási és ellenőrzési jogaitól fosztja meg.

2. szakasz Örök szabadság

A természetjogot globálisan értelmező gyarmatosító törekvésnek *természetes alternatívája a Szent Korona eszmén alapuló szakrális Szabadság alkotmány alapelve*, mi szerint

minden nemzet és minden ember függetlensége szent és sérthetetlen, mert minden nemzet örökké szabad.

Erről a szabadságról és az azt megvalósító *függetlenségről senki nem mondhat le*, éppúgy, ahogyan senki nem mondhat le életéről, hiszen *egyik sem emberi kategória*, ezért ez a Szabadság Alkotmányának első két rendelkezése:

1. § Magyarország örökké szabad. (Hungaria semper libera)

2. § A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez. (Una et eadem libertas)

- a) **A Szent Korona tagja az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek.**
- b) **Államalkotó nemzet az, amely elfogadva a Szent Korona értékrendjét, kultúrájának helyet talált a Szent Korona Országának területén.**

II. fejezet

A tőke szabad áramlása - a nemzeti vagyon önérték-növelése

1. szakasz

A tőke szabad áramlása

Az EU legfőbb előnyének azt tartják, hogy a tőke szabadon mozog a tagországok között, „fellendítve a gazdaságot”, hiszen pénz nélkül nincs gazdasági fejlődés.

Óhatatlan e miatt a pénzügypolitikáról, a pénz szerepéről írni, mielőtt annak mozgását elemeznénk.

A globalizáció legfőbb jellemzője, hogy **a hatalom megtartásának tárgyi eszközei** (fegyver és pénz) **a kiváltságot élvező elenyésző számú ember kezében vannak.** A *fegyver* a diktatúra fenntartásának **terrorisztikus eszköze**, míg a *pénzzel* a kiváltságosok a lehetőségeket tudják összevonni (koncentrálni), és ezzel **zsarolják az életfeltételeken keresztül az embereket.**

Miután a diktatúra természetellenes rendszer, folyamatosan **fejleszteni és növelni kell** az eszközök számát ahhoz, hogy azokkal hatékonyan lehessen hatalmát fenntartani.

Ezért kell olyan közhangulatot kelteni, mintha az emberiség védelme indokolná az egyre növekvő hatékonyságú fegyverek előállítását, vagyis ez a kirekesztettek érdekében is történne.

A pénz mennyiségi növelése érdekében el kellett azt szakítani értékközvetítő szerepétől, és önállóvá kellett tenni. Miután **a pénz**, mint tárgy önállóan nem használható, csak eredeti funkciójában - vagyis **venni lehet érte valami életfeltételt kielégítő tárgyat vagy szolgáltatást** - eleve korlátozza ennek az eszköznek a növelhetőségét. Ennek a korlátnak a feloldását szolgálja **a pénz természetes alap nélkülivé (virtuálissá) tétele**, ami olyan tulajdonságokkal ruházza fel az eredeti funkciója szerint érték-közvetítő eszközt, amely az anyagi világ többi (természetes alaphoz kapcsolódó) része fölé emeli, **kiváltani szándékozva vele az Isteni Szabályrendszer természetes fejlődés-biztosító, valós értékeket közvetítő szerepét.**

Ez a - teljességében csak számítógépekben, tőzsdéken és a bankokban mutatkozó - **Aranyborjú akar az ember természetes igényeinek kielégítőjévé válni, amikor uralmát korlátozás nélkül terjeszti ki az emberiségre, „a tőke szabad áramlása” parancs megvalósításával.**

A tőkemozgás és fizetési műveletek korlátozásának tilalma

Az EUM 63. cikk²² biztosítja a korlátlan tőkeáramlást: **a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás egyaránt tilos.**

A tőke szabad áramlásának következményei

1. **Mindazoknak az országoknak a teljes kirablása, amelyek helyet adnak a tőke szabadon áramlásnak, ami egy olyan *tájfún*, ami addig van a föld egy bizonyos területén, amíg mindent el nem pusztít. Miután elérte célját, továbbáll, hogy más területeket is elpusztítson.**

A tőke pusztítása nem csak anyagi károkat okoz. Azzal, hogy koncentrálja a lehetőségeket és azokat saját érdeke szerinti területekre viszi, **kiszolgáltatottá teszi a letarolt területen élőket: elveszi életterüket, ezzel létbizonytalanságba sodorja őket.**

Az anyagi, fizikai rombolásnál nagyobb **a lélekében és a szellemben végzett pusztítás.** A lehetőségek elérésének délibábjával **elszigeteli (izolálja), majd szembefordítja az embereket egymással, megszünteti a természetes kapcsolatok összetartó erejét**, ezzel szétzülleszti a családokat, az értéktelenség normarendszerének elfogadtatásával **elveszi az önbecsülést és az önazonosság-tudatot.**

2. Az országok kirablása a tulajdon - nemcsak a termelőeszközök, hanem **egy ország teljes (tehát anyagtalan és anyagi) vagyona - megszerzését** jelenti.

Ez csak **részben valósul meg a „működő tőke” közvetlen szabad áramlásával**, amely nyílt diktatórikus módon alakítja át egy ország tulajdonosi szerkezetét.

Ennél sokkal embertelenebb a diktatúra burkolt, látszat-demokratikus módszere. Ez a **fináncoligarchia bank-szektora, mint eszköz a gyarmatosításban.**

3. Ez az eszköz a **lehetőségek biztosításában a „liberalizált”** (bárki előtt nyitva álló szabadosság) **részvétel esélyét terjeszti ki a gyarmatosított ország lakóira.** Azt mondja: „Segítek neked **hitellel** feltételeid javításában azért, hogy megfelelő minőségű, és mennyiségű terméket (szolgáltatást) tudj előállítani.”

Itt a csapda! Ugyanis a lehetőségek koncentrációjával a háttérhatalom oda és olyan módon telepíti a bárhol jelentkező igények kielégítésének lehetőségeit, ahová és ahogyan akarja. Így előáll az a helyzet - ez a **hitelcsapda** -, amiben a **hitel igényléskor még valóságos „piac” a hitel felhasználása után „kiszalad” a hitelt felvevő lába alól.** (Ezt érzük meg a „rendszerátalakítás” óta Magyarországon a mezőgazdasági termékek - tej, hús, tojás, gabona, takarmány - vonatkozásában.)

A hitel törlesztése „természetesen” kötelező, hiszen **a piaci kockázat egyedül a hitelfeltevőt terheli.** Amennyiben nem tud fizetni (mert nem tudja eladni a hitellel megnövekedett mennyiségű termékét), marad a gazdaság felszámolása, vagyis az, hogy a kis, vagy közepes **magángazdaság a bankon keresztül a fináncoligarchia másik ága, a multinacionális ipari és kereskedelmi tőke kezébe kerül.**

Az, hogy ennek mi az ára a **jóhiszemű hitelfelvevő** részéről, az, hogy **nem tudva feldolgozni erkölcsi, egzisztenciális és anyagi csődjét öngyilkosságba menekül-e, hidegen hagyja a „szabadon áramló” tőkét.**

A hitel kiszolgáltatottság-növelő szerepe nemcsak a termelőeszközök vonatkozásában működik, hanem a „tartós fogyasztási cikkek” - az életfeltételek alapjainak (pl. lakás, lakberendezés, kocsi) - vásárlásánál is ugyanezt a logikát követi.

Az állami szintű kiszolgáltatottságot növeli az „adósság-spirál”: a sarcolás következtében állandósított költségvetési-hiánnyal elszegényített állam csak úgy tudja kifizetni hiteltörlesztését, ha **újabb hitelt vesz föl.** Teheti ezt mindaddig, **amíg a felbecsült nemzeti vagyon fedezi a hitel teljes összegét,** mert ha ezt eléri, akkor a **nemzeti vagyon egésze a hitelező tulajdonába megy át.**

4. Ezek után egyértelmű, hogy a **„kamatkapitalizmus” elleni fellépés nem jelent megoldást.** Ma már a **természetes alap nélküli (virtuális) pénz növelése** elért arra a pontra, amikor **tovább nem fokozható mértékben távolodott el az általa közvetíthető értékektől.**

Már egyre több olyan **ajánlattal** találkozunk, amely **kamat nélküli hitelt ígér.** Ez természetes védekezése a természetes alap nélküli (virtuális) pénznek. Nem kell a mennyiséget tovább növelni, hanem az eddig megszerzett **lehetőség-kielégítési monopóliumot kell teljessé tenni.** Vagyis a **hitellel azt kell elérni, hogy minél teljesebb legyen a kiszolgáltatottság: a termelőeszközök koncentráldjanak a háttérhatalomnál, a lehetőségek** (amelyet - kifejezve a természetes állapottól történt eltávolodást - „kínálat”-nak neveznek) **irányításával folyamatosan lehessen manipulálni az igényeket** (a „keresletet”).

A **„tőke szabad áramlása” a lehetőség-kielégítési monopóliumot kiteljesíti annak kozmopolitává (internacionálissá) integrálásával.**

2. szakasz

A nemzeti vagyon önérték-növelése

A lehetőség-kielégítési monopólium integráción (összevonáson) alapuló kialakulását kell megtörni, és nem a lehetőség-monopólium életterének látszat-beszűkítését kell célul kitűzni.

A lehetőség-kielégítés monopolizálásának (integrációjának) egyetlen alternatívája a nemzetek természetes igény-lehetőség összhangjának (koordinációjának) visszaállítása.

Ennek eléréséhez mindenek előtt **az értékek keletkezésének és felhasználásának azonosságát kell megteremteni.**

Ezt adja a Szent Korona Szabadság Alkotmányának 3. és 4. rendelkezése:

3. § Ami a magyar földön, föld alatt és föld felett van, a Szent Korona által jelképezett egyetemes magyarság elidegeníthetetlen, örök tulajdona, amelyet csak a Szent Korona tagjai birtokolhatnak. (Sacra Corona radix omnium possessionum)

A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:

- a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
- b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
- c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. § Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja. (Sub specie Sacrae Coronae)

Ezek az alapelvek a szabadság feltételeit biztosítják. Érvényesítésükkel kell elérni, hogy **az állam saját vagyonnövekedéséből** (mint lehetőségből) **elégítse ki a saját igényeit** részben közvetlenül, részben pedig közvetett módon, úgy, hogy igényei fölötti lehetőségeit más államokkal cseréli el olyan lehetőségekre, amelyeket saját kielégítetlen igényei kívánnak.

Vagyis a lehetőségek igény-manipulációjával kikényszerített **diszharmónia helyébe kell léptetni** a lehetőség-fejlődést biztosító természetes igénynövekedést jelentő **harmóniát**.

E nélkül az egyes államokat **a fináncoligarchia profit-elvonásán keresztül mesterséges szegénységben lehet tartani** (2006-ban a multinacionális cégek nyereségkivitele és az államadósság törlesztése együttesen minden magyar állampolgár zsebéből több egy millió forintot vett ki), ami *eszköze a kiszolgáltatottság állandósulásának, mi több: annak elfogadásának, hogy ez természetes.*

A szabadság feltételeinek védelmét is biztosítja a Szent Korona Szabadság Alkotmánya:

5. § Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni. (Ius resistendi et contradicendi)

III. fejezet

Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása - az önellátás alapja a nemzeti termék

1. szakasz

Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása

Ahhoz, hogy az áru- és szolgáltatás szabad áramlásának hatását értékelni tudjuk, figyelembe kell venni az alábbiakat:

Világviszonylatban az **igények és lehetőségek összhangja megbomlott**, és ez az összhang hiány (diszharmónia) mesterséges és nem természetes. A potenciálisan visszafogott lehetőség-fejlődéssel (e miatt „fizetéképtelen a kereslet”) **egyes földrészekben és országokban jelentős igény-kielégítetlenség jelentkezik** (ennek legerősebb példája az, hogy évente több millió ember hal éhen). Ugyanakkor a **lehetőség-monopóliumok jelentős termék-készletekkel és kihasználatlan szolgáltatás-kapacitással rendelkeznek**.

Azért szükséges a természetes összhangot erőszakos intézkedéssel megtörni, hogy **a lehetőség-monopóliummal az igénykielégítést „szabályozni” lehessen, vagyis minden állam rákényszerüljön arra, hogy** - ha lakóssága természetes igényeit ki akarja egy minimális szinten elégíteni - **lemondjon a lehetőségbiztosítás önállóságáról**. Ha ez nem sikerül gazdasági eszközökkel, akkor jön a terrorisztikus eszköz: **a fegyver**, aminek bevetésére két esetben kerül sor: egyik eset az, amikor talál a viláгурalmat (globalizációt) „vezénylő” háttérhatalom elfogadható okot (ld. Szerbia-Koszovó konfliktus); a másik eset akkor következik be, ha nem talál (ld. Irak).

A **cél** az „áru és szolgáltatás szabad áramlásával” az, hogy **világméretűvé tegye a háttérhatalom az emberek kiszolgáltatottságát**, kitérve a kaput a „tőke szabad áramlása” előtt.

Ennek a célnak **az eszköze** a szerves egységként működő **világ hagyományos munkamegosztásának felszámolása, a nemzeti önazonosság-tudat gyökereinek megsemmisítése**. Ezek ugyanis lehetetlenné tennék annak **a legaljasabb tervnek** a végrehajtását, hogy a kiszolgáltatottság miatt **választási lehetőségétől megfosztott emberek igényeiket olyan termékekkel és szolgáltatásokkal elégítsék ki, amelyek mérgezik testét, lebénítják tudatát és megfosztják lelki erejétől, amellyel ellen tudna állni az ellene elkövetett nemzetirtásnak (genocídiumnak)**.

1. Korlátozó rendelkezések

1.1 Áruforgalmi korlátozás tilalma

Az EUM 34. és 35. cikk²³ megtilt a tagállamok közötti **minden behozatalra vagy kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozást** és azzal azonos hatású intézkedést.

1.2 Vállalkozások termelési- és értékesítési megállapodásának tilalma

Az EUM 101. cikk²⁴ az alábbi tiltásokat tartalmazza:

(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és **tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás**, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

- a) **a beszerzési vagy eladási árak**, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett **rögzítése**;
- b) **a termelés, az értékesítés**, a műszaki fejlesztés vagy a **befektetés korlátozása** vagy ellenőrzése;
- c) **a piacok vagy a beszerzési források felosztása**;

- d) egyenértékű ügyletek esetén **eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben**, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
- e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan **kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától**, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

2. Az áru-és szolgáltatás szabad áramlásának következményei:

2.1 Támogatás, kvóta

Manipulálni lehet a lehetőség-kielégítést úgy, hogy az igény-fejlődés arra a szintre csökkenjen a gyarmatosított államokban, amely „szabályozható”.

Ezt a következményt a **támogatási- és kvóta-rendszerekkel** érik el, a **védzáradékokkal** [EUM 114. cikk (10) bekezdés – 17. jegyzet] és **védintézkedésekkel** (EUM 66. cikk – 18. jegyzet) biztosítva ennek érvényesülését.

A **támogatás** célja, hogy a tagállamokból elvont bevételek egy részét visszautalják, az EU által meghatározott célok megvalósítására. **Magyarországon az elvonás és a visszaosztás éves egyenlege több mint 4000 milliárd forint²⁵**. (Részletes bizonyítékok „Az EU-sarcolás bizonyítékai” c. részben - <http://szkszhu.szksz.com/eusarc.html>.)

A támogatási rendszerekkel biztosítják, hogy a nemzeti vagyont képező, de a **háttérhatalomba be nem olvadt (integrálódott) nemzeti vagyon (amíg van) ne tudjon érvényesülni**, hogy ezen a területen is megvalósuljon a „tőke szabad áramlása”, vagyis a **lehetőség-monopólium teljessé váljon**. Erre szolgál a Lisszaboni Szerződés EUM 107. cikk (1) bekezdése (15. jegyzet):

„Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a **belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt**, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”

2.2 Áruként határozza meg a nemzet fizikai egységét megjelenítő területet (termőföldet) és a nemzet személyi részét, az embereket.

Ez a következmény **megvalósítja a gyökereitől megfosztott, izolált, „Falanszter-fogaskerék”** - a valamikori „ember” - **alkatrészt**, akinek pontosan az a feladata, mint a klasszikus rabszolgatartó államokban **a rabszolgáknak**: államuk gyarmat, önállóságuk nincs, fizikai egészségük csak addig érdekli a rabszolgatartót, amíg munkabírásuk a feltételeknek megfelelő.

2. szakasz

Az önellátás alapja a nemzeti termék

Az igények és lehetőség harmonikus fejlődésének alapja **a természetes érdeksorrendiség**. (A természetes érdeksorrendiség a harmóniát biztosítja, e miatt nem csak anyagi kategória. Tárgyalását azért tartom itt szükségesnek, mert **az anyag-centrizmus megbontásával éri el a szakrális alkotmányosság célját: a Gondoskodó Állam megteremtését.**)

Ez a családok, települések, területi egységek szerint szerveződő (objektív) társadalmi csoportok **szerves rendszert alkotó kapcsolatát** jelenti egyrészt (amelyek érdekképviselőt a területi öngazgatás látja el), másrészt személyi jegyek (vallás, származás, kor, nem, foglalkozás) alapján történő érdekek érvényesítésének képviselőt, **ezen (szubjektív) jegyek alapján szerveződő társadalmi csoportok öngazgatásán keresztül. Így alakul ki az azonos (lelki-, szellemi- és anyagi) létezők által létrehozott nemzet érdekeit képviselő és védelmező állam természetes képviselői rendszere, amelynek jogalkotó, igazgató funkcióját a területi, míg az ellenőrző és kezdeményező funkcióját a személyi jegyek alapján szervezett képviselők látják el.**

Az áruk és szolgáltatások, mint lehetőség-biztosító eszközök előállítására és felhasználására a területi elv szerint történik, **az ember egyéni tulajdonságai szerinti közreműködésével és igényei kielégítésére.**

Az alapvető életfeltételek (a napi szükségletek - pl. lelki-, szellemi- és testi egészségmegőrzés, nevelés, hagyományok ápolása, élelmezés) kielégítése általános jellemzőként egy család, település és terület önellátásával valósul meg, kivételes esetben **más területekkel történő értékcseré** útján.

Az állandó jellegű életfeltételek (pl. lakás, energia- és kommunikációs ellátás, vízellátás, csatornázás, szállítás, közbiztonság, védelem) kielégítése általános jellemzőként **települési, kivételesen állami szintű önellátási feladat.**

Az így, szerves egységként működő társadalom **az igények és lehetőségek harmóniáját** visszaállítja és biztosítja önmaga számára, nem egy generációra, hanem - a szakrális értékrend szerinti étellel - **jövő-meghatározó** jelleggel is.

És nem Európára, nem egy országra, nem egy embercsoportra, hanem az egész Földre és az egész emberiségre.

A harmónia visszaállítása teremti meg annak a feltételét, hogy a lehetőségek monopolizálásától megszabadulva megszűnjék a kiváltságosok - kiszolgáltatottak örök feszültségére épülő diktatúra és felváltsa azt a kötelezettségek teljesítésével összhangban gyakorolt jogok demokráciája.

IV. fejezet

A szabad letelepedés - a nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége

1. szakasz

A szabad letelepedés

Minden ember ahhoz a nemzeti közösséghez tartozik, amelyhez hite és tudata fűzi. Az, hogy **egy nemzet lelki-, szellemi- és anyagi élettere milyen területen és milyen igazgatási rendszer alatt biztosítja a harmóniát, attól függ, hogy mennyire tudja érdekeit érvényesíteni.**

A globalizáció megszünteti a nemzetek természetes életterét, ezzel megfosztja az embereket gyökerüktől, ezen keresztül mindattól a természetes feltételrendszertől, amelyben részt tud venni az igények - lehetőségek egyenletes és fokozatos fejlődésében, így részesévé válik annak, hogy **saját nemzete értékei saját nemzetét gyarapítsák.**

A „letelepedés szabadsága” elvnek az a célja, hogy **az emberek alapvető természetes tulajdonságait** (vallás, származás, egy adott kultúrkörhöz kötődés) **elveszítsék,** ezzel **megszűnjék az az emberek közötti kapcsolat, amely erősíti az összhang (harmónia) igényét.**

Az EU bárkinek, aki bármelyik **EU-tagország állampolgára,** lehetővé teszi azt, hogy bármelyik tagországban letelepedjen, és ott állampolgárrá váljon, vagyis **közösségi joggá** teszi számukra a letelepedés szabadságát. Ugyanakkor **az ún. „harmadik országokban” élő emberek egyéni elbírálás alapján telepedhetnek le anyaországukban és válhatnak annak állampolgárává.**

Az EUM 49. cikk (14. jegyzet):

„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás.** Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviselőnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés **magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására,** vállalkozások, így különösen a 48. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáiraire előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.”

Az emberek szabad áramlásának (letelepedés szabadságának) következményei

1. Megszűnik az egyes országokban az államalapító nemzet dominanciája.

Az - elsősorban - anyagi feltételekhez kötött letelepedés (állampolgárság megszerzése) lehetővé teszi, hogy **egy államban olyan emberek gyakorolják a politikai és gazdasági hatalmat, akik ott idegenek,** vagyis nem az államalapító nemzet kultúrkörébe tartoznak. Ezzel megszűnik az állam és a nemzet természetes kapcsolata, **az őshonos népcsoport - amely közös kultúrájában nemzetté vált - kiszolgáltatottá válik saját hazájában.**

2. Lehetetlenné válik az azonos nemzetiséghez tartozó embereknek azonos élettér biztosítása.

A történelem során politikai vagy gazdasági okból anyaországukat elvesztő emberek csak egyéni elbírálás alapján élhetnek anyaországukban a „letelepedés szabadságával”. **Az egyéni elbírálás szempontjai viszont úgy alakíthatóak, hogy azzal „szabályozható” legyen a lehetőség-monopólium kiterjesztésére.**

2. szakasz

A nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége

Minden ember ahhoz a kultúrkörnyezethez tartozik, amelyben született. Ez a kultúrkörnyezet annak a nemzetnek a jegyeit közvetíti, amelynek az ember hitével és tudatával részévé válik. Ez azt is jelenti, hogy **a nemzet**, mint szülő, nevelő, életteret adó erő **meghatározza az ember hovatartozását, kötelességei teljesítésének és jogai gyakorlásának helyét**. Ezt jelenti az, hogy „Itt élned, halnod kell!”.

Ebből adódik, hogy **az embernek kötelessége annak a nemzetnek a lelki-, szellemi- és anyagi vagyonát növelni, amelynek nemzeti vagyona őt életre keltette, nevelte, és amely átöröklött tulajdonságaival alkalmassá vált az emberi életre**.

Az ember kötelezettségei közül a legalapvetőbb és minden mást meghatározó az, hogy **saját érdekeit teljes felelősséggel képviselje**, akár közvetlenül, akár megbízottján keresztül. Csak ezzel tudja elérni, hogy **megteremtődjék és állandósuljon az ember - és rajta keresztül a teljes nemzet - harmóniája, aminek feltétele a lelki-, szellemi- és anyagi élettér**.

Ezt kell elérni **az önkormányzatisággal** (és nem pártokkal) **felépített képviseleti rendszerrel**, amely a nemzet teste két részének, a területnek és az embereknek az érdekeit minden idegen érdek fölé helyezi.

Ez a rendszer tudja biztosítani, hogy **minden ember felismerje** a teremtéssel neki adományozott **küldetését** és ennek teljesítésével - kötelezettségként - **növelje** az őt szülő, nevelő és neki az életteret adó **nemzet lelki-, szellemi- és anyagi vagyonát**.

V. fejezet

Az EU-alapelvek és a szakrális alapú alkotmányosság

Az EU (és ezt a Lisszaboni Szerződés is megerősíti) a természetjogi alapelveket közvetíti a négy liberális alapelv konzekvens érvényesítésével és ezzel éri el gyarmatosító célját:

1. A tőke szabad áramlása
2. A személyek szabad áramlása (letelepedés szabadsága)
3. Az árú szabad áramlása
4. A szolgáltatás szabad áramlása

Ezzel szemben áll az Isteni Szabályrendszer szerinti szakrális alapú alkotmányosság szerinti társadalmi rendszer. Feltétlenül ki kell emelni, hogy az Isteni Szabályrendszer alapjai - és ez az alkotmány - öröktől élnek, ezért állandóak. Ezeket értelmézi (a mindenkori ismeretanyag és társadalmi helyzet szerint) az Alaptörvény - ezt nevezik ma helytelenül alkotmánynak.

A Szent Korona eszme szakrális alapú Szabadság alkotmánya:

1. § **Magyarország örökké szabad. (Hungaria semper libera)**
2. § **A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez. (Una et eadem libertas)**
  - a) **A Szent Korona tagja az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek.**
  - b) **Államalkotó nemzet az, amely elfogadva a Szent Korona értékrendjét, kultúrájának helyet talált a Szent Korona Országának területén.**
3. § **Ami a magyar földön, föld alatt és föld felett van, a Szent Korona által jelképezett egyetemes magyarság elidegeníthetetlen, örök tulajdona, amelyet csak a Szent Korona tagjai birtokolhatnak. (Sacra Corona radix omnium possessionum)**

A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:

  - a.) **Nem semmisítheti meg a birtokot.**
  - b.) **Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.**
  - c.) **Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.**
4. § **Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja. (Sub specie Sacrae Coronae)**
5. § **Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni. (Ius resistendi et contradicendi)**

Ezt a szakrális alkotmányt **őrizte meg és mentette át évezredekken keresztül a magyarság a Szent Korona eszmében.** Ez az eszme, amelyet minden diktatúra **legfőbb ellenségének** tekint, hiszen ez képes egyedül megvalósítani **az igények és lehetőségek harmonikus fejlődését, vagyis az Isteni Szabályrendszert.**

Jegyzetek

EUA = EU Alkotmány

EUSZ = Szerződés az Európai Unióról

EUM = Szerződés az Európai Unió működéséről

¹ **Bibó István: A kapitalista liberalizmus és a szocializmus-kommunizmus állítólagos kiegyenlíthetetlen ellentéte - <http://szkszhu.szksz.com/BiboAkaplib.pdf>**

² **Magyarország Alkotmánya a Szent Korona - <http://szkszhu.szksz.com/Moalkotmany.pdf>**

³ Alaptörvény vázlat: **Gondoskodó Magyarország - <http://szkszhu.szksz.com/gondoskmoprogram.pdf>**

⁴ **„Rendszerváltást, vagy mintha-rendszerváltást?” - <http://szkszhu.szksz.com/TBSZ101101.html>**

⁵ ***EUM 26. cikk***

(1) Az Unió a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül meghozza a belső piac létrehozásához, illetve működésének biztosításához szükséges intézkedéseket.

(2) **A belső piac egy olyan, *belső határok nélküli térség, amelyben e Szerződés rendelkezéseivel összhangban biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.***

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghatározza **az összes érintett ágazat kiegyensúlyozott fejlődésének biztosításához szükséges iránymutatásokat és feltételeket.**

EUM 27. cikk

A Bizottság a 14. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására irányuló javaslatainak kialakításánál figyelembe veszi azoknak az erőfeszítéseknek a mértékét, amelyeket a különböző fejlettségi szintű gazdaságoknak a belső piac létrehozása érdekében meg kell tenniük, és megfelelő rendelkezéseket javasolhat.

Ha az ilyen rendelkezések eltéréseként jelennek meg, azoknak ideiglenes jellegűeknek kell lenniük, és a belső piac működését csak a lehető legkisebb mértékben zavarhatják.

⁶ ***EUM 288. cikk***

Az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében az intézmények rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat és véleményeket fogadnak el.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező. Amennyiben külön megjelöli, hogy kik a címzettjei, a határozat kizárólag azokra nézve kötelező, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

EUM 289. cikk

(1) A rendes jogalkotási eljárás rendeleteknek, irányelveknek vagy határozatoknak a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlament és a Tanács által történő közös elfogadásából áll. Ezt az eljárást a 294. cikk határozza meg.

(2) A Szerződések által külön meghatározott esetekben rendeleteknek, irányelveknek vagy határozatoknak a Tanács közreműködésével az Európai Parlament által történő, vagy az Európai Parlament közreműködésével a Tanács által történő elfogadása különleges jogalkotási eljárásnak minősül.

(3) A jogalkotási eljárás keretében elfogadott jogi aktusok jogalkotási aktusoknak minősülnek.

(4) A Szerződések által külön meghatározott esetekben jogalkotási aktusok a tagállamok egy csoportjának vagy az Európai Parlamentnek a kezdeményezésére, az Európai Központi Bank ajánlására vagy a Bíróság, illetve az Európai Beruházási Bank kérelme alapján is elfogadhatók.

EUM 290. cikk

(1) A jogalkotási aktusokban felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják.

A felhatalmazást tartalmazó jogalkotási aktusokban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás céljait, tartalmát, alkalmazási körét és időtartamát. Az adott szabályozási terület alapvető elemei kizárólag a jogalkotási aktusban szabályozhatók, és ezekre vonatkozóan nem adható felhatalmazás.

(2) A jogalkotási aktusban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás gyakorlásának feltételeit, amelyek a következők lehetnek:

a) az Európai Parlament vagy a Tanács úgy határozhat, hogy a felhatalmazást visszavonja;

b) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor léphet hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a jogalkotási aktusban előírt határidőn belül nem emel ellene kifogást.

Az a) és b) pont alkalmazásakor az Európai Parlament tagjainak többségével, a Tanács pedig minősített többséggel jár el.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok címében fel kell tüntetni a „felhatalmazáson alapuló” kifejezést.

EUM 291. cikk

(1) A tagállamok nemzeti jogukban elfogadják a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(2) Ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az Európai Unióról szóló szerződés **24. és 26. cikkében** előírt esetekben a Tanácsra.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben előre meghatározza a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit.

(4) A végrehajtási aktusok címében fel kell tüntetni a „végrehajtási” kifejezést.

EUM 292. cikk

A Tanács ajánlásokat fogad el. A Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el minden olyan esetben, amikor a Szerződések előírják, hogy a jogi aktusokat a Bizottság javaslata alapján kell elfogadnia. A Tanács egyhangúlag jár el azokon a területeken, amelyeken az Unió jogi aktusainak elfogadásához egyhangúság szükséges. A Bizottság, valamint az Európai Központi Bank a Szerződésekben külön meghatározott esetekben ajánlásokat fogad el.

⁷ *EUA I-6. CIKK*

Az uniós jog

Az Alkotmány, valamint az Unió intézményei által a rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása körében alkotott jog a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élvez.

⁸ *EUM 2. cikk*

(1) Ha egy meghatározott területen a Szerződések kizárólagos hatáskört ruháznak az Unióra, e területen kizárólag az Unió alkothat és fogadhat el kötelező erejű jogi aktust, a tagállamok pedig csak annyiban, amennyiben őket az Unió erre felhatalmazza, vagy ha annak célja az Unió által elfogadott jogi aktusok végrehajtása.

(2) Ha egy meghatározott területen a Szerződések a tagállamokkal megosztott hatáskört ruháznak az Unióra, e területen mind az Unió, mind pedig a tagállamok alkothatnak és elfogadhatnak kötelező erejű jogi aktusokat. A tagállamok e hatáskörüket csak olyan mértékben gyakorolhatják, amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta. A tagállamok olyan mértékben gyakorolhatják újra a hatáskörüket, amilyen mértékben az Unió úgy határozott, hogy lemond hatáskörének gyakorlásáról.

(3) A tagállamok gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukat az e szerződésben meghatározottak szerinti szabályok keretében hangolják össze, amelyek megállapítására az Unió hatáskörrel rendelkezik.

(4) Az Unió az Európai Unióról szóló szerződésnek megfelelően hatáskörrel rendelkezik a közös kül- és biztonságpolitika meghatározására és végrehajtására, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását.

(5) Meghatározott területeken és a Szerződésekben megállapított feltételek mellett az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések megtételére, anélkül azonban, hogy ennek révén elvonná a tagállamok e területeken meglévő hatásköreit.

Az Unió e területekre vonatkozó, a Szerződésekben meghatározott rendelkezések alapján elfogadott kötelező erejű jogi aktusai nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.

(6) Az uniós hatáskörök terjedelmét és gyakorlásának részletes szabályait a Szerződésekben foglalt, az egyes területekre vonatkozó külön rendelkezések állapítják meg.

⁹ **EUM 350. cikk**

A Szerződések rendelkezései nem zárják ki a Belgium és Luxemburg, valamint a Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti regionális uniók fennállását és megvalósítását annyiban, amennyiben e regionális uniók célkitűzései a Szerződések alkalmazásával nem valósulnak meg.

¹⁰ **EUM 3. cikk**

(1) **Az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik** a következő területeken:

a) **vámunió**;

b) **a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok** megállapítása;

c) **monetáris politika** azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euró (*addig az EKB „felügyel” – HJ*);

d) a tengeri biológiai erőforrások megőrzése a közös halászati politika keretében;

e) közös **kereskedelempolitika**.

(2) **Az Unió szintén kizárólagos hatáskörrel rendelkezik nemzetközi megállapodás megkötésére**, ha annak megkötését valamely uniós jogalkotási aktus írja elő, vagy ha az hatásköreinek belső gyakorlásához szükséges, illetve annyiban, amennyiben az a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja.

¹¹ **EUSZ 19. cikk**

(1) Az Európai Unió Bírósága a Bíróságból, a Törvényszékből és különös hatáskörű törvényszékekből áll. Az Európai Unió Bírósága biztosítja a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során.

A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

(2) A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll. Munkáját főtanácsnokok segítik.

A Törvényszék tagállamonként legalább egy bíróból áll.

A Bíróság bírait és a főtanácsnokait, valamint a Törvényszék bírait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 253. és 254. cikkében megállapított követelményeknek. A bírákat és főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. Megbízatusuk megújítható.

(3) A Szerződésekkel összhangban az Európai Unió Bírósága:

a) dönt a tagállamok vagy az intézmények valamelyike, illetve valamely természetes vagy jogi személy által hozzá benyújtott keresetekkel elé terjesztett ügyekben;

b) a nemzeti bíróságok kérelmére előzetes döntést hoz az uniós jog értelmezésére vagy az intézmények által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkozó kérdésekről;

c) dönt a Szerződésekben meghatározott egyéb esetekben.

¹² **EUM 86. cikk**

(1) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények üldözésére a Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Eurojustból Európai Ügyészséget hozhat létre. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Ha nincs egyhangúság, legalább kilenc tagállam kérheti, hogy a rendelettervezetet terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben a Tanácsban folytatott eljárást fel kell függeszteni. A kérdés megvitatását követően és konszenzus elérése esetén az Európai Tanács a felfüggesztéstől számított négy hónapon belül a tervezetet visszautalja elfogadásra a Tanács elé.

Ugyanezen határidőn belül, egyet nem értés esetén, és ha legalább kilenc tagállam megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott rendelettervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés **20.** cikke (2) bekezdésében, illetve e szerződés **329.** cikke (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik – adott esetben az Europollal együttműködve – az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények tetteseinek és részeseinek felkutatására, velük szemben a nyomozás lefolytatására és bíróság elé állításukra az (1) bekezdésben előírt rendeletben meghatározottak szerint. Az ilyen bűncselekmények

vonatkozásában a tagállamok hatáskörrel rendelkező bíróságai előtt a vádhatósági feladatokat az Európai Ügyészség látja el.

(3) Az (1) bekezdésben említett rendeletek meghatározzák az Európai Ügyészség jogállását, feladatainak ellátására irányadó feltételeket, a tevékenységét szabályozó eljárási szabályokat és a bizonyítékok elfogadhatóságának szabályait, valamint a feladatai ellátása során végzett eljárási cselekményeinek bíróság általi felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat.

(4) Az Európai Tanács ezzel egyidejűleg vagy ezt követően határozatban, annak érdekében, hogy az Európai Ügyészség hatáskörét kiterjessze a több államra kiterjedő vonatkozású súlyos bűncselekményekre, az (1) bekezdést és ebből következően – a több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények tetteseit és részeseit illetően – a (2) bekezdést módosíthatja. Az Európai Tanács az Európai Parlament egyetértését és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

¹³ *EUM 282. cikk*

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER). **Az Unió monetáris politikáját az Európai Központi Bank és azon tagállamok nemzeti központi bankjai irányítják, amelyeknek hivatalos pénzneme az euro,** és amelyek az eurorendszert alkotják.

(2) **A KBER-t az Európai Központi Bank döntéshozó szervei irányítják.** A KBER elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Unió célkitűzéseinek megvalósításához.

(3) **Az Európai Központi Bank jogi személy. Kizárólag az Európai Központi Bank jogosult euró kibocsátásának az engedélyezésére.** Hatásköreinek gyakorlásában és saját pénzügyei kezelésének tekintetében függetlenséget élvez. **Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.**

(4) Az Európai Központi Bank a **127–133.** és a **138.** cikkel, valamint a KBER és az EKB alapokmányában megállapított feltételekkel összhangban elfogadja a feladatai végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ugyanezen cikkeknél megfelelően azok a tagállamok és központi bankjaik, amelyek pénzneme nem az euro, megőrzik a monetáris ügyekben meglévő hatásköreiket.

(5) **Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal, továbbá valamennyi nemzeti jogszabálytervezettel kapcsolatban,** és a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet elő.

¹⁴ *EUM 106. cikk*

(1) A közzvállalkozások és az olyan vállalkozások esetében, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, a tagállamok nem hozhatnak és nem tarthatnak fenn az a Szerződésekkel, különösen az annak 21. és 101–109. cikkében foglalt szabályokkal ellentétes intézkedéseket.

(2) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy **a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását.** A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.

(3) A Bizottság biztosítja e cikk rendelkezéseinek alkalmazását, és szükség esetén megfelelő irányelveket vagy határozatokat intéz a tagállamokhoz.

¹⁵ *EUM 49. cikk*

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás.** Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviselőnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés **magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására,** vállalkozások, így különösen az 54. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, **a letelepedés országának joga által a saját állampolgáraitra előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.**

¹⁶ *EUM 107. cikk*

(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, **a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt,** vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(2) **A belső piaccal összeegyeztethető:**

a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve hogy azt a termék származásán alapuló megkülönböztetés nélkül nyújtják;

b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás;

c) **a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás, amennyiben a támogatásra a felosztásból eredő gazdasági hátrányok ellensúlyozásához szükség van.**

Öt évvel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően e pontot a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott határozattal hatályon kívül helyezheti.

(3) A belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető:

a) az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, valamint a 349. cikkben említett térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ezek strukturális, gazdasági és társadalmi helyzetére tekintettel;

b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás;

c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben;

d) **a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben;**

e) a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával határoz meg.

17

Mg-i területek	Magyar adottság	Magyar igény	Aláírt kvóta	Elért szint %-ban adottsághoz - igényhez
Szántóföldi bázisterület (ha)	4 500 000	3 653 353	3 487 792	81.2 77.5
Regionális hozam (t/ha)	*	5.04	4.73	* 93.8
Tradicionalis durumbúza (ha)		15 000	2 500	16.7
Nem tradicionalis durumbúza (ha)		50 000	4 305	8.6
Rizs (ha)		18 000	3 222	17.9
Szárított takarmány (t)		200 000	49 593	24.8
Cukor A (t)		400 000	400 454	100.1
Cukor B (t)		80 000	1230	1.5
Izoglükóz A (t)		130 000	127 627	98.2
Izoglükóz B (t)		10 000	10 000	100.0
Kender (t)		3 108	2 061	66.3
Len (t)		1 461	---	0.0
Paradicsom (t)		321 442	130 790	40.7
Őszibarack (t)		1 000	1 616	161.6
Körte (t)		1 000	1 031	103.1
Dohány (t)		15 000	12 355	82.4
Beszállított tej (t)		2 600 000	1 782 650	68.6

Közvetlenül eladott tej (t)		200 000	164 630	82.3
Szarvasmarha kiegészítő tám. (Euro)		12 000 000	2 936 076	24.5
Vágási prémium (állat)		480 000	235 998	49.1
Húsmarha prémium (állat)		245 000	94 620	38.6
Anyatehén (állat)		300 000	117 000	39.0
Juh (állat)		1 500 000	1 146 000	73.9**
Kecske (állat)		50 000	Benne a juhkvótában	

*1991-ben a kukorica és a búza hektáronkénti hozama: 6710 és 5190 kg volt.

**A juh és kecske kvótát egyben határozták meg ezért annak együttes igény-értéke a viszonyítási alap. (1 550 000)

¹⁸ **EUM 114. cikk**

(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkezik, a 26. és 27. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. A Tanács a 294. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően rendkívüli jogalkotási eljárás keretében elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik az adózásra, a személyek szabad mozgására, valamint a munkavállalók jogaira és érdekeire vonatkozó rendelkezésekre.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírányzott, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre.

Az Európai Parlament és a Tanács saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására.

(4) Ha valamely harmonizációs intézkedésnek az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács vagy a Bizottság általi elfogadását követően, egy tagállam a 36. cikkben említett lényeges követelmények alapján vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelmével kapcsolatosan szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és a fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.

(5) Ezen felül, a (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben valamely harmonizációs intézkedésnek az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács vagy a Bizottság általi elfogadását követően valamely tagállam új tudományos bizonyítékon alapuló, a környezet vagy a munkakörnyezet védelmével kapcsolatos nemzeti rendelkezések bevezetését tartja szükségesnek az adott tagállamra jellemző olyan probléma miatt, amely a harmonizációs intézkedés elfogadása után merült fel, ezekről az előírányzott rendelkezésekről és bevezetésük indokairól értesíti a Bizottságot.

(6) A Bizottság a (4) és (5) bekezdésben említett értesítésekől számított hat hónapon belül a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket jóváhagyja vagy elutasítja, miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében.

Amennyiben a Bizottság e határidőn belül nem hoz határozatot, a (4) és (5) bekezdésben említett nemzeti rendelkezéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

Ha az ügy összetettsége indokolja, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, a Bizottság értesítheti az érintett tagállamot arról, hogy az ebben a bekezdésben említett határidő legfeljebb további hat hónappal meghosszabbítható.

(7) Ha a (6) bekezdés alapján egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések fenntartását vagy bevezetését, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasolja-e az adott intézkedés kiigazítását.

(8) Ha egy olyan területen, amely korábban harmonizációs intézkedések tárgyát képezte, valamely tagállam különleges közegészségügyi problémát vet fel, erről tájékoztatja a Bizottságot, amely haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasoljon-e megfelelő intézkedéseket a Tanácsnak.

(9) A 258. és 259. cikkben megállapított eljárástól eltérve, a Bizottság vagy bármely tagállam közvetlenül az Európai Unió Bíróságához fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az e cikkben biztosított hatáskörével visszaél.

(10) A fentiekben említett harmonizációs intézkedések indokolt esetben védzáradékot tartalmaznak, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy a 36. cikkben említett egy vagy több nem gazdasági okból, uniós ellenőrzési eljárás alá tartozó ideiglenes intézkedéseket hozzanak.

¹⁹ **EUM 66. cikk**

Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás a gazdasági és monetáris unió működésében súlyos nehézségeket okoz vagy azzal fenyeget, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően minősített többséggel **védintézkedéseket hozhat harmadik országokkal szemben** hat hónapot meg nem haladó időszakra, amennyiben ezek az intézkedések feltétlenül szükségesek.

²⁰ **EUSZ 3. cikk**

(1) Az Unió célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása.

(2) Az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul.

(3) Az Unió egy belső piacot hoz létre. Az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző **szociális piacgazdaságon alapul**, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul. Az Unió elősegíti a tudományos és műszaki haladást.

Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét.

Előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.

Az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.

(4) Az Unió gazdasági és monetáris Uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euro.

(5) A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit, és hozzájárul polgárainak védelméhez. Hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához.

(6) Az Unió e célkitűzéseket a megfelelő eszközökkel, a Szerződésekben ráruházott hatáskörök keretein belül valósítja meg.

²¹ **EUM 119. cikk**

(1) A 2. cikkben meghatározott célok megvalósítása érdekében a tagállamok és az Unió tevékenysége – a Szerződésekben előírtak szerint – magában foglalja egy olyan gazdaságpolitika bevezetését, amely a tagállamok gazdaságpolitikájának szoros összehangolásán, a belső piacon és a közös célkitűzések meghatározásán alapul, és amelyet **a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban valósítanak meg.**

(2) Az előzőekkel párhuzamosan, továbbá a Szerződésekben előírtak és az azokban meghatározott eljárások szerint ez a tevékenység magában foglalja egy közös pénz, az euro bevezetését, valamint egy egységes monetáris és árfolyampolitika meghatározását és megvalósítását, amelyek elsődleges célja az árstabilitás fenntartása és – e célkitűzés sérelme nélkül – az általános gazdaságpolitika támogatása az Unión belül, a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban.

(3) A tagállamok és az Unió ezen tevékenységei feltételezik a következő irányadó elvek betartását: stabil árak, rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint fenntartható fizetési mérleg.

²² **EUM 63. cikk**

(1) E fejezet rendelkezéseinek keretei között tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás.

(2) E fejezet rendelkezéseinek keretei között tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás.

²³ **EUM 34. cikk**

A tagállamok között **tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás** és azzal azonos hatású intézkedés.

EUM 35. cikk

A tagállamok között **tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás** és azzal azonos hatású intézkedés.

²⁴ **EUM 101. cikk**

(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és **tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás**, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

- a) **a beszerzési vagy eladási árak**, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett **rögzítése**;
- b) **a termelés, az értékesítés**, a műszaki fejlesztés vagy **a befektetés korlátozása** vagy ellenőrzése;
- c) **a piacok vagy a beszerzési források felosztása**;
- d) egyenértékű ügyletek esetén **eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben**, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
- e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan **kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától**, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor

- a vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja;
- a vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja;
- az összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja

hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:

- a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
- b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

²⁵ **Az EU-sarcolás bizonyítékai** - <http://szkszhu.szksz.com/eusarc.html>

Összefoglalás:

Megye	Lakós	2004-ig mFt	Évi mFt
Bács-Kiskun	541 368	479 977	219 416
Baranya	412 005	365 284	166 986
Békés	404 915	358 998	164 112
Borsod-Abaúj-Zemplén	749 568	664 567	303 800
Csongrád	428 763	380 141	173 778
Fejér	425 558	377 300	172 479
Győr-Sopron-Moson	425 525	377 270	172 465
Hajdú-Bihar	549 852	487 499	222 855
Heves	330 021	292 597	133 758
Jász-Nagykun-Szolnok	422 838	374 888	171 376
Komárom-Esztergom	312 831	277 356	126 790
Nógrád	223 967	198 569	90 774
Pest	973 274	973 274	394 468
Somogy	338 494	300 109	137 192
Szabolcs-Szatmár-Bereg	572 753	507 803	232 137
Tolna	341 963	303 184	138 598

Vas	272 576	241 666	110 475
Veszprém	378 880	335 915	153 560
Zala	302 442	268 145	122 580
Összesen Budapest nélkül	8 407 593	7 454 172	3 407 597
Budapest	1 592 407	1 411 828	645 403
Magyarország	10 000 000	8 866 000	4 053 000